

f o c u s

Gerrie Enninga, ook wel Beertje genoemd, vliegt al bijna 50 jaar in de omgeving van Klazienaveen. Als ieder ander heeft het vliegeren hem van jongst af aan al geboeid. 17 jaar geleden, door het nieuwe bestuurbaar vliegeren, leefde deze passie weer op en werd hij door het virus gegrepen. Als zo velen bevoog ook hem het vliegervirus en dreef hem nu zelfs achter de naaimachine.

Vanuit zijn professe kende hij hier al een flinke ervaring, waardoor hij al snel aan de slag kon met het vervaardigen van vliegers. Natuurlijk met de "nieuwe" sensationele stunters, maar ook met "oude" traditionele éénlijners. Hiermee lijkt hij één der oud gedienden in de Nederlandse Vliegersport.

Zoals gezegd schroomde hij niet om achter een naaimachine te kruipen en vliegerzeilen te maken. In eerste instantie naar voorbeeld vervaardigd, maar er ontstonden ook eigen initiatieven. Mede door zijn lidmaatschap in diverse verenigingen en vliegergroepen werd dit nog eens extra aangewakkerd. Zo sloeg de passie flink toe en rolden er diverse nieuwe exemplaren uit de Drentse naaimachine.

In 1988 stond opeens het eerste vliegerfeest in Emmen op de rol. Beertje was als te verwachten één der initiatiefnemers om het publiek spraakmakende vliegers te laten zien. Zo ontstond er een, voor die tijd, enorme Delta. Uit aluminium werd een frame gemaakt voor een 10 meter brede versie. Om, verondersteld, onbalans op te heffen hing er een flinke windturbine achter. Spannend was het moment waarop het gevaarte zou gaan vliegen, immers, wie had er tot dusverre ervaring met het bouwen van zulke vliegers? De 7 meter lange turbine bleek overbodig, ook zonder vloog hij dat jaar over DeEsch van Emmen.

Het Vliegerfeest beleeft dit jaar zijn derde lustrum en heeft in de afgelopen jaren zijn plekje mogen krijgen op de nationale kalender. Onder de bezielende leiding van deze Drentse vliegervriend heeft dit feest zijn sporen wel verdiend,

temeer daar er telkenmale getracht is de vliegersport in de meest brede zin des woords uit te dragen en zoveel mogelijk facetten aan het publiek te tonen.

In het verleden zagen we de grote draaiende ring van 18 meter en herinneren we ook de 20 meter brede gegolfde doosvlieger. Maar ook Wally de Walvis is een veel geziene gast op vliegerfeesten. De éénlijners blijven hem in deze roerige vliegertijden toch het meeste boeien.

Als producent blijft hij erg nieuwsgierig en is zeer geïnteresseerd in nieuwe ontwikkelingen. Het moment van de oppompbare "matrasjes" is zelfs aan deze waterhater niet voorbij gegaan. Het was geen punt om een wetsuite aan te trekken en het ruime sop te kiezen. Toch heeft het Kitesurfen nooit zijn passie kunnen veroveren, het water op met een kano was wel het uiterste. Maar éénmaal uit het water wordt het anders, de beer heeft een voorliefde om zich vooral voort te laten slepen. In een buggy is de Beer op zijn best, of het nu op ijsers of op banden is maakt hem niet uit.

Van de spaarzame snipperuren spendeert hij er elk jaar een paar om met zijn maatjes (ook allen voorzien van een bijnaam) een paar dagen flink uit te waaien in Denemarken. Het buggy eiland Römö kent een jaarlijks terugkerend vliegerfeest, een prima excuus om hier een paar dagen te vliegeren. Zelfs 's-nachts wordt er gevliegerd, met een ingenieus LED-lichtsysteem onder een boxkite strijdt hij mee om één van de nachtvlieger prijzen (hier haalde "the gang" al eens een 2e stek). Wie denkt dat Beertjes interesses hier op houden, heeft het mis. Tijdens de vliegeruurtjes heeft hij altijd oog voor mede vliegeraars

of andere geïnteresseerden. Regelmatig staat hij voor een klas met kinderen of organiseert hij demo's. Ook een passie is het fenomeen "kind en vliegeren". Ziet tie d'r weer eentje klooiën en krijgen ze het niet voor elkaar, dan springt tie geheid toe en helpt ze op weg. Op vliegerfeesten mag hij dan ook heel graag, hoe kan het ook anders, beer springen of snoepdroppen.

Zijn ultieme ervaring beleefde hij echter in China. Voor zaken mocht hij hier enige tijd vertoeven en kreeg hij het voor elkaar om op de Chinese muur en het plein van de Hemelse Vrede te vliegeren. Helaas bleef dit tot een kort moment beperkt, de politie maakte al snel een eind aan de vliegercapriolen van onze Flying Dutchman.

Met Gerrie/Beertje op het programma van het 15e vliegerfeest in Emmen mag je in augustus dit jaar zeker rekenen op en aangename invulling. Wie weet en we kennen hem inmiddels goed genoeg, dat hij zeker een verrassing in petto heeft.

Lijfspreuk Drents: Hej eem tiet, kom op gaan we vlie-gurn !
(Nederlands : Heb je even tijd, kom op gaan we vliegeren !)

Een vliegervriend.

